

**ZESPÓŁ SZKÓŁ MUZYCZNYCH
IM. CZ. NIEMENA
WE WŁOCŁAWKU**

Zbigniew Merecki
Anna Jędrzejewska
Ewa Grębocka-Stachowiak

**PROGRAM NAUCZANIA
dla
SZKOŁY MUZYCZNEJ II STOPNIA
DRUGI ETAP EDUKACYJNY**

PRZEDMIOT – NAUKA AKOMPANIAMENTU

WŁOCŁAWEK 2011

I. Wstęp

Program nauki akompaniamentu dla Zespołu Szkół Muzycznych we Włocławku został opracowany zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie muzyk – załącznik nr 5 Rozporządzenia MKiDzN z dnia 9 grudnia 2010 w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego w publicznych szkołach artystycznych (Dz.U. 2011 Nr 15, poz. 70) oraz Rozporządzeniem MKiDzN z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkołach artystycznych programów nauczania oraz dopuszczania do użytku szkolnego podręczników dla szkół artystycznych (Dz. U. 2011 Nr 52, poz. 268). Pracując nad nim wykorzystaliśmy materiał głównych tez programu nauki akompaniamentu i gry a vista dla szkoły muzycznej I stopnia wydanego przez MKiDzN w 1997r. oraz „Zestaw narzędzi do nauki akompaniamentu” opracowany na potrzeby ZSM we Włocławku przed powstaniem tego programu.

W Zespole Szkół Muzycznych we Włocławku przedmiot „nauka akompaniamentu” obejmuje 3 – letni okres nauczania w wymiarze 2/3 godziny lekcyjnej i przewidziany jest dla uczniów III, IV i V klasy fortepianu szkoły muzycznej II stopnia. Pedagog prowadzący zajęcia z tego przedmiotu powinien być doświadczonym w zakresie akompaniowania. Myślimy tutaj o wykonawstwie obejmującym kontakt z różnymi instrumentami, także śpiewem, ponieważ ich specyfika dyktuje odmienne podejście do osiągnięcia zamierzonego celu.

Jeżeli uczeń opanował właściwie swoją część zapisu nutowego, to może przystąpić do realizacji całości zamierzenia muzycznego, tzn. wykonać właściwie swoją rolę jako akompaniator. Chodzi tutaj bowiem o poszerzony zakres słyszenia, który pozwala zrozumieć intencje muzyczne solisty, co daje optymalną możliwość realizacji muzycznej partytury. To właśnie myślenie, słyszenie i rozumienie rodzi poczucie odpowiedzialności za wykonanie całości i otwiera drogę do świadomej realizacji stylu wykonywanej muzyki. Uświadamia też grającemu, że jego rola jest trudniejsza od zadania solisty i może być drogą do odkrycia w sobie dość przecież rzadkiego uzdolnienia pianisty – akompaniatora – kameralisty. Oczywiście zadania powyższe należy określać i realizować uwzględniając indywidualne potrzeby i możliwości ucznia oraz poziom jego zaawansowania w grze. Takie podejście zapewni warunki do osiągnięcia optymalnych postępów w pracy.

II. Cele i zadania przedmiotu nauka akompaniamentu

Treści nauczania:

1. Granie a vista, elementy transpozycji.
2. Współpraca z solistą (wokalistą i instrumentalistą).
3. Postrzeganie utworu jako organicznej całości.
4. Współpraca pianisty z kilkoma wykonawcami (do wyboru trio, kwartet, kwintet, inne zespoły)

Cele i zadania przedmiotu zostały omówione szczegółowo w „Zestawie narzędzi do nauki akompaniamentu” oraz w programie MKiDzN z 1997 . Żeby uniknąć powielania tych samych informacji, przytaczamy najważniejsze z nich.

„Głównym celem nauczania przedmiotu nauka akompaniamentu jest wychowanie i wykształcenie ucznia – absolwenta szkoły muzycznej II stopnia nie tylko na dobrego, rozumiejącego prawidłą języka muzycznego i władającego tym językiem pianistę, ale przede wszystkim na doskonałego, świadomego i słyszącego muzyka towarzyszącego soliście (w języku francuskim accompagner znaczy towarzyszyć)”¹.

Podstawowe zadania przedmiotu:

1. Wykształcenie umiejętności szybkiego, sprawnego i zrozumiałego odczytywania tekstu nutowego właściwego danemu utworowi w możliwie krótkim czasie.
2. Wykształcenie i kontrola panowania nad sobą oraz sumą elementów muzycznych współdziałających w żywym wspólnym wykonaniu utworu.

Pierwsze zadanie dotyczy przygotowania technicznego pianisty do wykonywania muzyki kameralnej, w tym akompaniamentów. Jest to umiejętność niezbędna każdemu muzykowi, a jej niedostatek znacznie utrudnia czy czasami wręcz uniemożliwia zajmowanie się tą dziedziną wykonawstwa. Zadanie to obejmuje również problem gry a vista.

¹ Zestaw narzędzi do nauki akompaniamentu, opr. A. Jędrzejewska, E. Grębocka-Stachowiak. Biblioteka ZSM Włocławek

Drugie zadanie obejmuje całokształt problemów związanych z muzykowaniem zespołowym, w tym dysponowanie możliwościami własnego organizmu w czasie wspólnego grania, synchronizację własnej gry z solistą (lub współpartnerami), kontrolę słuchową (pomocniczo również wzrokową i ruchową) wydobywanych dźwięków oraz śledzenie sumarycznego wyrazu emocjonalnego płynącego aktualnie utworu. Uważne śledzenie wyrazu pozwala wносить na bieżąco poprawki do aktualnego wykonania, gdy zauważamy skłonność do odejścia od wypracowanej koncepcji interpretacji.

Zadania szczegółowe z grupy 1, przytoczone za programem MKiDzN :

- wykształcenie umiejętności samodzielnego odczytywania zapisu nutowego;
- wykształcenie umiejętności kojarzenia różnorodnych elementów muzycznych zapisu graficznego na podstawie uprzednio przyswojonej wiedzy teoretycznej;
- wykształcenie korelacji: wzrok – słuch – motoryka;
- opanowanie i nagromadzenie w pamięci wzrokowej, słuchowej i ruchowej zapasu struktur typowych dla muzyki fortepianowej;
- rozwijanie twórczych możliwości ucznia poprzez wykorzystanie elementów harmonii, improwizacji i transpozycji.

Zadania szczegółowe z grupy 2, przytoczone za programem MKiDzN :

- kształtowanie i rozwijanie poczucia wspólnego odczuwania czasu muzycznego oraz odpowiednich proporcji dźwiękowych między partnerami;
- rozbudzenie zamiłowania do muzykowania zespołowego oraz rozwijanie umiejętności wzajemnego komunikowania się;
- uświadomienie i kontrola realizacji zasad grania zespołowego;
- wyjaśnienie i utrzymywanie zasad relacji partnerskich pomiędzy wykonawcami, w kontekście ważności elementów tworzących dzieło;
- uczenie respektu dla grania zespołowego;
- uczenia kultury bycia i pracy w zespole;
- pobudzenie radości i satysfakcji z udanego wykonania.

Przygotowanie pianisty do gry zespołowej - zadania grupy 1

Przygotowanie pianisty do wykonywania muzyki kameralnej wymaga bardziej wielostronnej pracy umysłu niż podczas opracowywania utworów na fortepian solo. Ta specjalistyczna dziedzina wiedzy dotyczy problemów zwykle łączonych z opanowaniem umiejętności grania a vista. Nauka sprawnej gry a vista obejmuje nie tylko problemy omówione w zadaniach grupy 1, ale również część problemów z grupy 2 zadań przedmiotu dotyczących panowania nad własnym organizmem i wykorzystywania jego możliwości. Cytujemy prof. Juliusza Adamowskiego: „Gra a vista jest jakby soczewką, w której skupiają się predyspozycje psychiczne, wiadomości teoretyczne i umiejętności praktyczne pianisty, a proces zdobywania sprawności w czytaniu nut jest równocześnie procesem rozwijania ogólnej sprawności funkcjonowania naszego mózgu”². Autorzy programu MKiDzN wyszczególniają **specjalne zadania skierowane do nauczyciela uczącego techniki gry a vista. Oto one:**

1. Rozwijanie percepcji wzrokowej zapisu nutowego

- a) ćwiczenie umiejętności postrzegania zapisu nutowego, poczynając od pojedynczych elementów do bardziej skomplikowanych struktur, typowych dla faktury fortepianowej (gamy, pasaże, akordy, oktawy, repetycje, dwudźwięki, charakterystyczne układy rytmiczne). Analiza i synteza tekstu (motyw, fraza, harmonia);
- b) ćwiczenie szybkości i sprawności postrzegania – ćwiczenia polegające na postrzeganiu i zapamiętywaniu coraz większej ilości informacji zawartych w polu widzenia (ćwiczenia z wykorzystaniem różnych znaków graficznych, czytanie nut rozpisanych na kilku pięcioliniach).

2. Doskonalenie słuchu i kształcenie wyobrażeń słuchowych

- a) rozwijanie zdolności kojarzenia bodźców wzrokowych i słuchowych oraz orientacji w przebiegu muzycznym, m. in. poprzez śledzenie z nutami gry innych wykonawców;
- b) rozwijanie myślenia muzycznego poprzez zdolność przewidywania następstwa tekstu;
- c) ćwiczenia kształtujące wyobraźnię dźwiękową w oparciu o wybrany fragment utworu:
 - śpiewanie głosem linii melodycznej;
 - śpiewanie w myśli tej samej melodii;
 - śpiewanie głosem tej samej melodii z równoczesnym graniem pozostałych głosów;
 - śpiewanie w myśli tej samej melodii z równoczesnym graniem pozostałych głosów, itd.;

² J. Adamowski, Gra a vista na fortepianie. COPSA 1982

- d) ćwiczenie pamięci słuchowej (protencja i retencja): „...czytając i słuchając muzyki mamy pamiętać dźwięki już zagrane i przeczuwać te, które nastąpią...” (N. Boulanger).

3. Realizacja tekstu na fortepianie – kształcenie reakcji ruchowych na bodźce wzrokowo – słuchowe

- a) kształcenie wyczucia klawiatury i pamięci ruchowej:
- ćwiczenie struktur typowych dla faktury fortepianowej (pochody gamowe, pasaże, interwały akordy);
 - ćwiczenie podstawowych nawyków aplikaturowych;
 - ćwiczenie wyczucia przestrzeni klawiatury.
- Powyższe ćwiczenia należy realizować także bez kontroli wzrokowej, oraz ze zróżnicowaną artykulacją, rytmem, dynamiką. Istotne jest również kojarzenie odczuć ruchowych z wyobrażeniami słuchowymi, zaleca się więc poprzedzenie realizacji niektórych ćwiczeń śpiewaniem.
- b) realizacja na fortepianie wszystkich informacji zawartych w zapisie nutowym bez pomijania oznaczeń artykulacyjnych, dynamicznych, wyrazowych.

Uwaga!

Przed przystąpieniem do pracy nad utworem uczeń powinien zapoznać się z nazwiskiem kompozytora, tytułem, określić metrum, tonację i tempo. Szczególnie ważne jest kierowanie uwagi ucznia na fakt, że informacje w nutach służą zawsze poszukiwaniu treści i wyrazu muzyki.³

Powyższe zalecenia obejmują w szczegółowy sposób problemy dydaktyczne nauki czytania nut i grania a vista. Przytoczymy tu jeszcze w całości znakomity, naszym zdaniem, zestaw wskazówek do pracy nad tym problemem, przydatny każdemu nauczycielowi, a także bardziej zaawansowanym uczniom, opublikowany przez Teresę Rosłoń – Esztenyi w programie nauczania fortepianu dla sekcji rytmiki szkoły muzycznej II stopnia (Warszawa 2004) :

- a) Zadania wstępne przed grą:
- odblokowanie psychofizyczne
 - korekta postawy podczas gry z nut
 - koncentracja uwagi
 - aktywne postrzeganie informacji na pięciolinii i poza pięciolinia
 - świadoma reakcja na symbole zapisu nutowego: pobudzanie wyobraźni słuchowej i ruchowej w kontakcie z nowym tekstem muzycznym; pobudzenie intelektu, wykorzystanie posiadanej wiedzy teoretycznej.
- b) Ćwiczenia techniczne:
- szybkość ogarniania (obejmowania) dostępnego dla oka pola widzenia
 - kierunek czytania horyzontalny i wertykalny
 - orientacja przestrzenna rąk na klawiaturze bez kontroli wzrokowej

³ Program nauczania przedmiotu nauka akompaniamentu i gry a vista dla szkół muzycznych I stopnia, MKiDzN 1997

- antycypacja – koordynacja wzroku, słuchu i gotowości ruchowej
- przygotowanie na niespodzianki tekstu (zmiany kluczy, tonacji, metrum wewnątrz utworu).

c) Ogląd (analiza wstępna) przed wykonaniem:

- zsumowanie informacji, wyobrażeń, posiadanej wiedzy i doświadczenia oraz strategii gry
- doskonalenie sprawności percepcji szczegółów i całości: kompozytor, epoka, tytuł utworu, tempo, klucze, tonacja, metrum, pulsacja, rysunek rytmiczny, zarys frazowania, zarys formy, niezbędne środki wykonawcze.

d) Wykonanie utworu *a vista*:

- wyobrażenie sobie brzmienia utworu przed jego wykonaniem
- kierowanie uwagi ucznia na jakość dźwięku
- wybór tempa umożliwiającego bezbłędne, płynne wykonanie (zgodnie z pulsem)
- umiejętność gry bez przerywania
- wykonanie utworu *a vista* na poziomie posiadanych umiejętności pianistycznych i zgodnie z prawidłami języka muzycznego utworu.

Gra zespołowa - zadania grupy 2

Za autorami programu MkiDzN zamieszczamy podstawowe wytyczne do pracy nad zespołowym aspektem akompaniamentu. Autorzy dzielą zagadnienia na 2 grupy:

1. Kontakt z partyturą.

Mają tu zastosowanie te same treści, które zostały zawarte w dziale: „Zadania z zakresu czytania nut i gry *a vista*”, z tym, że specyfika zapisu nutowego utworu, przeznaczone dla co najmniej dwóch wykonawców zawiera z reguły większy stopień komplikacji, a tym samym stanowi rodzaj dodatkowej i urozmaiconej „gimnastyki” dla wzroku, spostrzegawczości i słuchu uczniów.

2. Kształcenie podstaw wspólnego muzykowania.

- a) wspólne czytanie i granie *a vista*;
- b) praca nad utworem – synchronizacja działań:
 - stymulowanie wzajemnego słuchania, uwrażliwienie na barwę innych instrumentów;
 - ustalenie wspólnego tempa, znaku startu;
 - dążenie do ustalenia równowagi brzmienia;
 - dążenie do zgodności rytmu, artykulacji, dynamiki, frazowania.

III. Osiągnięcia uczniów

1. Uczeń orientuje się w partyturze, nabył niezbędnych nawyków ruchowych. Umie orientować się na klawiaturze, potrafi dokonywać szybkiej analizy, syntezy oraz wyboru pewnych elementów zapisu muzycznego kosztem innych. Potrafi śledzić tekst na więcej niż dwóch pięcioliniach. Rozumie język muzyczny różnych epok i stylów, w tym problematykę zapisu muzyki XXI wieku. Umie również transponować proste utwory homofoniczne.
2. Uczeń rozumie strukturę całego utworu z rozbięciem na poszczególne elementy i wspólnie z solistą buduje jego przebieg energetyczny. Umie razem z partnerem zaczynać i kończyć utwór, potrafi oddychać razem z wokalistą lub instrumentem dętym (tzw. synchronizacja wertykalna), zna typowe dla danego instrumentu rodzaje artykulacji oraz potrafi elastycznie reagować na ewentualne błędy solisty w czasie wykonywania utworu.
3. Uczeń postrzega utwór jako organiczną całość. Potrafi aktywnie słuchać siebie i innych. Koordynuje poczynania własne z działaniami partnerów. Akompaniując wokaliście rozumie i współpracuje z tekstem literackim. Potrafi psychicznie uczestniczyć w wykonywanym utworze.
4. Uczeń potrafi śledzić całą partyturę i zna role poszczególnych wykonawców w przebiegu utworu. Razem z nimi tworzy całość wykonania, łącząc wszystkie elementy składowe. Znając zasady bycia i pracy w zespole umie komunikować się z partnerami.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia

Podczas kursu nauki akompaniamentu w szkole uczeń może sprawdza swoje osiągnięcia:

- na lekcji wykonując przygotowany utwór przed nauczycielem
- na koncertach sekcji instrumentów właściwych dla danego solisty
- na wewnątrzszkolnych konkursach muzyki kameralnej
- na imprezach (koncertach, konkursach) pozaszkolnych
- przesłuchaniach lub egzaminach przedmiotu głównego solisty za zgodą kierownictwa sekcji.

Udział ucznia – pianisty uczestniczącego w roli kameralisty w imprezie pozaszkolnej wymaga osiągnięcia wysokiego poziomu wykonawczego, stąd te formy sprawdzania osiągnięć mogą być dostępne bardziej doświadczonym i zaawansowanym uczniom.

IV. Organizacja procesu dydaktycznego

Ze względu na wielką zależność poziomu umiejętności związanych z grą a vista i muzykowaniem zespołowym od indywidualnych warunków i zdolności percepcyjnych każdego ucznia zrezygnowaliśmy z podziału na poszczególne lata nauczania. Może się zdarzyć, że jeden uczeń tej samej programowo klasy będzie prezentował wyższy poziom umiejętności praktycznych rozpoczynając kurs niż drugi uczeń po jego zakończeniu. Poziom praktycznego zaawansowania w tej dziedzinie można jednak i należy podnosić u każdego. Jest to długotrwały i ciągły proces, wymagający wiedzy, cierpliwości i determinacji ze strony nauczyciela i ucznia. Nie należy zapominać o roli zaufania do siebie u uczącego się; to zaufanie nauczyciel powinien wzmacniać w każdej sytuacji. Również należy doceniać wysiłek umysłowy ucznia włożony w skomplikowaną aktywność tu i teraz. Różnorodny temperament, szybkość myślenia i działania uczniów wymusza wysoce indywidualne podejście do każdego z nich na zajęciach. Stąd materiał nauczania powinien być dostosowany do indywidualnych możliwości i potrzeb każdego ucznia. Rozwijając umiejętności podopiecznych w tej dziedzinie nauczyciel powinien koniecznie pamiętać o zasadzie stopniowania trudności, badając wnikliwie aktualne możliwości i postępy każdego z nich. Nauczyciel musi też zachować zdrową równowagę pomiędzy stymulowaniem aktywności umysłowej ucznia i stwarzaniem komfortowej atmosfery do pracy. Duże różnice dyspozycji psychofizycznej, często zależne od chwili sprawiają, że na zajęciach nauki akompaniamentu można spotkać się z dużymi wahaniami aktualnego poziomu pracy uczniów. Rolą nauczyciela jest zmniejszanie tych wahań.

Według pracy Lili Popowej pt. „Metodyka nauczania akompaniamentu fortepianowego” lekcja nauki akompaniamentu powinna zawierać 3 elementy:

- naukę czytania a vista
- naukę grania zespołowego
- transponowanie.

Ponieważ na lekcję przewidziane są 2/3 godziny lekcyjnej tygodniowo, nauczyciel musi podzielić czas między te elementy. Zależnie od aktualnego celu dydaktycznego lekcji może przeznaczyć przykładowo 7-10 min na czytanie a vista, 13-15 na opracowanie partii kameralnej z uczniem i resztę na transponowanie. Składniki lekcji można przedstawiać i zmieniać ich proporcje czasowe zależnie od aktualnych potrzeb (np. czasu trwania przerabianego utworu), jednak dobrze jest pamiętać o umieszczeniu na początku lekcji ćwiczeń rozgrzewających umysł (np. fragmentu łatwej miniatury do czytania a vista lub ew. próby transponowania jednej czy dwóch niezbyt skomplikowanych fraz). Zwykle przeznacza się więcej czasu na problem aktualnie najpilniejszy. Czasem można zrezygnować z umieszczeniu w lekcji jednego z elementów ze względu na aktualne okoliczności, nie rezygnując jednak prawie nigdy z grania partii kameralnej lub próby w zespole. Przystępując

do pracy z utworem kameralnym należy na początku opracować z uczniem partię fortepianową solo, a po jej opanowaniu przejść do grania zespołowego, pilnując zgodności wykonania z tekstem nutowym, zamiarami artystycznymi kompozytora oraz całościowego śledzenia przebiegu muzycznego. Pod koniec lekcji należy przypomnieć uczniowi zadania do pracy w domu, zwracając uwagę na elementy wymagające najpilniejszej lub najintensywniejszej korekty.

Organizując proces nauczania należy zapewnić uczniowi niezbędne warunki do jego realizacji. Akustyka sali powinna być dobra, bez dużego pogłosu. Należy zadbać o właściwe oświetlenie i wentylację klasy. Sala powinna być wyposażona w dobrze nastrojony i właściwie wyregulowany fortepian lub pianino. Do instrumentu niezbędny jest stołek o regulowanej wysokości. Wskazane jest, aby w sali znajdowała się podręczna biblioteka nutowa i metodyczna, a także metronom. Nauczyciel powinien również mieć możliwość korzystania ze sprzętu do nagrywania i odtwarzania. Ważną rolę w procesie nauczania odgrywa biblioteka szkolna, zaopatrzona w podstawowe pozycje repertuarowe zawarte w programie, pozycje metodyczne, ewentualnie nagrania z zakresu muzyki fortepianowej i kameralnej. Materiały dostępne w bibliotece i fonotece bywają nieocenioną pomocą dla uczących się. W przypadku braku fonoteki nauczyciel powinien zapewnić uczniowi możliwość wspólnego słuchania nagrań i analizowania ich, co stanowi niezbędny czynnik rozwoju świadomości muzycznej. Ostatnio dzięki postępowi techniki pojawiły się dodatkowe możliwości (internet, przenośne rejestratory) ułatwiające dostęp do wiedzy. Rolą nauczyciela jest odpowiednie ukierunkowanie uwagi ucznia w celu wykształcenia umiejętności słuchania wybranych problemów wykonawczych i wyciągania wniosków dla własnej pracy.

V. Repertuar

Pozycje repertuarowe do wykorzystania na zajęciach pochodzą z „Zestawu narzędzi do nauki akompaniamentu” opracowanego dla ZSM we Włocławku przez Annę Jędrzejewską i Ewę Grębocką – Stachowiak. Nauczyciel wybiera odpowiednie pozycje z tego zestawu według własnych zamierzeń dydaktycznych oraz poziomu percepcji i zaawansowania ucznia. Gwiazdką (*) oznaczone zostały utwory, które można wykorzystać w początkowym etapie nauki akompaniamentu, bądź też do czytania a vista.

Spis literatury do wykorzystania podczas zajęć nauki akompaniamentu:

Utwory na skrzypce i fortepian.	str. 11
Utwory na altówkę i fortepian.	str. 15
Utwory na wiolonczelę i fortepian.	str. 16
Utwory na kontrabas i fortepian.	str. 17
Utwory na flet i fortepian.	str. 18
Utwory na obój i fortepian.	Str. 20
Utwory na klarnet i fortepian.	str. 21
Utwory na saksofon i fortepian.	str. 22
Utwory na trąbkę i fortepian.	str. 24
Utwory na puzon i fortepian.	str. 24
Utwory na perkusję i fortepian.	str. 25
Utwory na głos i fortepian.	str. 26

Utwory na skrzypce i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
J.B. Accolay	<i>Koncert a</i>	
G. Bacewicz	<i>Concertino</i>	
G. Bacewicz	<i>Koncerty nr 3, 4, 5, 6, 7</i>	
J.S. Bach	<i>Koncert a</i>	
J.S. Bach	<i>Koncert E</i>	
J.S. Bach	<i>Koncert podwójny d</i>	
N. Bakłanowa	<i>Concertino d</i>	
Ch. Beriot	<i>Koncert a nr 9</i>	
Ch. Beriot	<i>Koncert G nr 7</i>	
A. Bloch	<i>Concertino op.31</i>	
M. Bruch	<i>Koncert g</i>	
M. Bruch	<i>Fantazja szkocka</i>	
A. Chaczaturian	<i>Koncert d</i>	
Ch. Dancla	<i>Solo koncertowe nr 1</i>	
Ch. Dancla	<i>Solo koncertowe nr 2</i>	
Ch. Dancla	<i>Solo koncertowe nr 3</i>	
A. Dvořák	<i>Koncert a</i>	
C. Goldmark	<i>Koncert a</i>	
G.F. Haendel	<i>Koncert</i>	
J. Haydn	<i>Koncert C</i>	
J. Haydn	<i>Koncert G</i>	
G. Holländer	<i>Koncert szkolny op.62</i>	
A. Huber	<i>Concertino F op.7</i>	
L. Jansa	<i>Concertino D op.54</i>	
A. Jańszynow	<i>Concertino a op.35 (w stylu rosyjskim)</i>	
D. Kabalewski	<i>Koncert C</i>	
A. Komarowski	<i>Koncert A</i>	
A. Komarowski	<i>Koncert e</i>	
A. Krawczuk	<i>Koncert G</i>	
F. Kreisler	<i>Koncert C w stylu Vivaldiego</i>	
K. Kréjči	<i>Concertino h</i>	
F. Kùchler	<i>Concertino G op.11</i>	*
F. Kùchler	<i>Koncert D op.12</i>	
F. Kùchler	<i>Concertino D op.15 (w stylu Vivaldiego)</i>	*
E. Lalo	<i>Symfonia hiszpańska</i>	
A. Lasoń	<i>Concertino w dwóch częściach</i>	
J.M. Leclair	<i>Koncert d</i>	
K. Lipiński	<i>Koncert wojskowy D</i>	
St. Mach	<i>Concertino A op.60</i>	
F. Mendelssohn	<i>Koncert e</i>	
W.A. Mozart	<i>I koncert B</i>	
W.A. Mozart	<i>II koncert D</i>	

W.A. Mozart	<i>III koncert G</i>
W.A. Mozart	<i>IV koncert D</i>
W.A. Mozart	<i>V koncert A</i>
J. Mysliveček	<i>Koncert C</i>
P. Nardini	<i>Koncert e</i>
R. Ortman	<i>Koncert a nr 12</i>
Pergolesi-Dushkin	<i>Koncert D</i>
O. Rieding	<i>Concertino e op.7</i>
O. Rieding	<i>Concertino a op.21 (w stylu węgierskim)</i>
O. Rieding	<i>Koncert G op.24</i>
O. Rieding	<i>Concertino D op.25</i>
O. Rieding	<i>Koncert G op.34</i>
O. Rieding	<i>Koncert h op.35</i>
O. Rieding	<i>Koncert D op.36</i>
P. Rode	<i>Koncert B nr 6</i>
P. Rode	<i>Koncert a nr 7</i>
C. Saint – Saëns	<i>Koncert h</i>
F. Seitz	<i>Koncert D op.15</i>
F. Seitz	<i>Koncert uczniowski g op.12</i>
F. Seitz	<i>Koncert uczniowski G op.13</i>
Ch. Sinding	<i>Koncert A</i>
H. Sitt	<i>Koncert C op.70</i>
H. Sitt	<i>Koncert op.93</i>
H. Sitt	<i>Koncert op.102</i>
L. Spohr	<i>Koncert d nr 2</i>
L. Spohr	<i>Koncert a nr 8</i>
L. Spohr	<i>Koncert G nr 11</i>
K. Szymanowski	<i>Koncert skrzypcowy nr 1</i>
K. Szymanowski	<i>Koncert skrzypcowy nr 2</i>
G. Tartini	<i>Koncert d</i>
G. Torelli	<i>Koncert d na dwoje skrzypiec</i>
H. Vieuxtemps	<i>Koncert d</i>
H. Vieuxtemps	<i>Koncert fis</i>
H. Vieuxtemps	<i>Koncert a</i>
H. Vieuxtemps	<i>Ballada i polonez</i>
H. Vieuxtemps	<i>Fantasia appassionata</i>
G.B. Viotti	<i>Koncert D nr 20</i>
G.B. Viotti	<i>Koncert a nr 22</i>
G.B. Viotti	<i>Koncert G nr 23</i>
A. Vivaldi	<i>Koncert a op.3 nr 6</i>
A. Vivaldi	<i>Koncert G op.7 nr 2</i>
A. Vivaldi	<i>Koncert d</i>
A. Vivaldi	<i>Koncert g</i>
A. Vivaldi	<i>Cztery pory roku</i>
H. Wieniawski	<i>Koncert d</i>

*

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
A. Andrzejowski	<i>Burleska</i>	
J. Aubert	<i>Presto</i>	
L. Aubert	<i>Tamburyn</i>	*
G. Bacewicz	<i>Humoreska</i>	*
G. Bacewicz	<i>Łatwe utwory</i>	*
G. Bacewicz	<i>Oberek I, II</i>	*
J.S. Bach	<i>Siciliana g</i>	*
J.S. Bach-Gounod	<i>Ave Maria</i>	*
B. Bartok	<i>Tańce rumuńskie</i>	
Ch. Beriot	<i>I aria z wariacjami d op.1</i>	*
Ch. Beriot	<i>II aria z wariacjami D op. 2</i>	*
Ch. Beriot	<i>III aria z wariacjami E op. 3</i>	*
Ch. Beriot	<i>V aria z wariacjami G op. 7</i>	*
Ch. Beriot	<i>VII aria z wariacjami E op. 15</i>	
Ch. Beriot	<i>Scena baletowa op. 100</i>	
J. Brahms	<i>Walc A</i>	
J. Brahms	<i>Tańce węgierskie</i>	
L. van Beethoven	<i>Romans F</i>	
L. van Beethoven	<i>Romans G</i>	
L. van Beethoven	<i>Rondo</i>	
F. Benda	<i>Grave</i>	
L. Boccherini	<i>Menuet</i>	*
C. Böhm	<i>Perpetuum mobile</i>	
P. Czajkowski	<i>Piosenka neapolitańska</i>	*
Ch. Dancla	<i>Mała szkoła melodii op. 123</i>	*
Ch. Dancla	<i>Wariacje op.89 nr 1 – 6</i>	*
H. Dunicz	<i>Grające świerszcze</i>	
A. Dvořák	<i>Humoreska</i>	
M. de Falla	<i>Taniec hiszpański</i>	
J. Fiocco	<i>Allegro</i>	*
K. Fortunatow	<i>Młody skrzypek</i>	
M. Garlicki, K. Rodionow	<i>Chrestomatia na skrzypce</i>	
J. Utkin, K. Fortunatow	<i>dla klas I - VI</i>	
I. Garztecka	<i>Mały skrzypek</i>	
I. Garztecka,	<i>Utwory skrzypcowe sławnych</i>	*
S. Jarzębski	<i>kompozytorów</i>	
A. Goedicke	<i>10 utworów op.80</i>	
H. Granados	<i>Taniec hiszpański</i>	
G.F. Haendel	<i>Largo</i>	*
G.F. Haendel	<i>Wariacje A-dur</i>	*
Jamry / Bacewicz	<i>Dawni mistrzowie francuscy</i>	*
Jamry / Bacewicz	<i>Dawni mistrzowie niemieccy</i>	
Jamry / Bacewicz	<i>Dawni mistrzowie polscy i czescy</i>	*

Jamry / Bacewicz	<i>Dawni mistrzowie włoscy</i>	*
Fr. Kreisler	<i>Chiński tamburyn</i>	*
Fr. Kreisler	<i>Cierpienia miłosne</i>	*
Fr. Kreisler	<i>Kaprys wiedeński</i>	
Fr. Kreisler	<i>Londonderry-air</i>	
Fr. Kreisler	<i>Piękny rozmaryn</i>	*
Fr. Kreisler	<i>Preludium i allegro</i>	*
Fr. Kreisler	<i>Radość miłości</i>	*
Fr. Kreisler	<i>Siciliana i rigaudon</i>	
Fr. Kreisler	<i>Wariacje nt Corellego</i>	
W. Krotkiewski	<i>Młody muzyk</i>	*
O. Lisakowski	<i>Wariacje A-dur na temat ukraińskiej piosenki ludowej „Oj dziewczyno, dziewczyno”</i>	*
S. Majkapar	<i>Bagatele</i>	
M. Popławski	<i>Łatwe utwory na skrzypce</i>	*
J. Powroźniak	<i>Mały solista</i>	
J. Powroźniak	<i>To nietrudne</i>	
J. Powroźniak	<i>Znam piosenek pięknych sto</i>	
K. Predel	<i>Na skrzypczkach</i>	
S. Prokofiew	<i>Pięć melodii</i>	
H. Purcell	<i>Utwory na skrzypce z fortepianem</i>	
J. Rakowski	<i>Z dawnych czasów</i>	
M. Rimski-Korsakow	<i>Lot trzmiela</i>	
F. Rybicki	<i>Suita dziecięca op.58</i>	
C. Saint-Saëns	<i>Havanaise</i>	
F. Schubert	<i>Pszczółka</i>	
R. Statkowski	<i>Dumka</i>	
R. Statkowski	<i>Krakowiak</i>	
R. Statkowski	<i>Romans</i>	
D. Szostakowicz	<i>Cztery preludia</i>	*
W. Szut	<i>Czastuszki</i>	
K. Szymanowski	<i>Kołysanka</i>	
K. Szymanowski	<i>Mity</i>	
K. Szymanowski	<i>Nokturn i tarantela</i>	
K. Szymanowski	<i>Pieśń Roksany</i>	
K. Szymanowski	<i>Preludium</i>	
K. Szymanowski	<i>Romans</i>	
	<i>Śpiewające skrzypce</i>	
T. Vitali	<i>Ciaconna</i>	*
H. Wieniawski	<i>Dudziarz</i>	*
H. Wieniawski	<i>Kujawiak</i>	
H. Wieniawski	<i>Legenda</i>	
H. Wieniawski	<i>Obertas</i>	*
H. Wieniawski	<i>Pieśń polska</i>	*
H. Wieniawski	<i>Sielanka</i>	*
T. Zacharina	<i>Zbiorek tańców i melodii</i>	

Utwory na altówkę i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
J.Ch. Bach	<i>Koncert c</i>	
J.Z. Bartoš	<i>Sonatina op. 46</i>	
I. Chandoschkin	<i>Koncert C</i>	*
C. Cui	<i>Appassionata</i>	
H. Eccles	<i>Sonata c</i>	*
G.Frescobaldi	<i>Toccata</i>	
opr. T. Gonet	<i>Miniatury na altówkę cz. I i II</i>	*
G.F. Haendel	<i>Koncert h</i>	
G.F. Haendel	<i>Sonaty</i>	
X. Hammer	<i>Sonaty</i>	
F.A. Hoffmeister	<i>Koncert D</i>	
B. Marcello	<i>Sonata g</i>	
H. Purcell	<i>Arie i tańce</i>	*
F. Schubert	<i>Sonata a arpeggione</i>	
J.V. Stamic	<i>Koncert D</i>	
G.Ph. Telemann	<i>Koncert G</i>	*
G. Valentini	<i>X Sonata E</i>	
A. Vivaldi	<i>Koncert C</i>	*
A. Vivaldi	<i>Sonaty</i>	
H. Wieniawski	<i>„Marzenie”</i>	
B. Zejdmann	<i>Concertino</i>	

Utwory na wiolonczelę i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
A. Ariosti	<i>Sonata e</i>	
C.Ph.E. Bach	<i>Menuet</i>	*
N. Bakłanowa	<i>Melodyjne utwory</i>	
L. van Beethoven	<i>Pieśń</i>	
G.B. Breval	<i>Sonata C</i>	
M. Buononcini	<i>Aria</i>	
A. Corelli	<i>Adagio</i>	
A. Corelli	<i>Grave</i>	
A. Dvořak	<i>Humoreska</i>	
A. Dvořak	<i>Melodia</i>	
H. Eccles	<i>Sonata g</i>	
J. Frescobaldi / Cassado	<i>Toccata</i>	
J. Garścia	<i>Miniatury</i>	*
A. Głazunow	<i>Serenada hiszpańska</i>	
G. Goltermann	<i>Etiuda</i>	
G. Goltermann	<i>Kaprys</i>	
E. Grieg	<i>Kołysanka</i>	
G.F. Haendel	<i>Adagio i Allegro</i>	
G.F. Haendel	<i>Gigue</i>	
J. Haydn	<i>Cappricio</i>	
P. Hindemith	<i>Drei leichte Stücke</i>	
B. Marcello	<i>6 Sonat</i>	
E. Młynarski	<i>Kołysanka słowiańska</i>	
S. Moniuszko	<i>Polonez</i>	
Z. Noskowski	<i>Polonez elegijny</i>	
A. Nölck	<i>Concertino D op.131 nr 2</i>	
D. Popper	<i>Gawot D op.27</i>	
D. Popper	<i>Tarantella</i>	
S. Rachmaninow	<i>Wokaliza i taniec wschodni</i>	
B. Romberg	<i>Sonata B</i>	
B. Romberg	<i>Sonata C</i>	
B. Romberg	<i>Sonata G</i>	
L. Różycki	<i>Nokturn fis</i>	
C. Saint-Saëns	<i>Allegro Appassionato</i>	
C. Saint-Saëns	<i>Łabędź</i>	
K. Sorokin	<i>Wariacje nt melodii węgierskiej</i>	
T. Szeligowski	<i>Orientale</i>	
A. Vivaldi	<i>Koncert a</i>	
A. Vivaldi	<i>Koncert C</i>	*
A. Vivaldi	<i>6 Sonat</i>	
K. Wiłkomirski	<i>Aria</i>	
K. Wiłkomirski	<i>Krakowiak</i>	
K. Wiłkomirski	<i>Poemat i wokaliza</i>	
I. Wołczkow	<i>Wariacje nt melodii rosyjskiej</i>	*

Utwory na kontrabas i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
G. Bottesini	<i>Le Carnaval de Venise, Introduction et Variations</i>	
opr. J.S. Bukalski	<i>Drobiazgi kontrabasowe</i>	*
G.A. Capuzzi	<i>Concerto D</i>	
K.D. v. Dittersdorf	<i>Konzert E</i>	
D. Dragonetti	<i>Studienkonzert G</i>	
J. Eichstädt	<i>Szkoła na kontrabas cz. I i II</i>	
W. de Fesch	<i>Übungssonate</i>	
(opr. K. Siebach)		
opr. W. Gadziński	<i>Miniatury</i>	*
opr. W. Gadziński	<i>Wybór etiud na kontrabas z. I-III</i>	
J. Garścia	<i>Miniatury</i>	
J.E. Galliard	<i>Sonata F</i>	
(opr. F. Zimmermann i W. Chomienko)		
J. Geissel	<i>Konzertstück op. 24</i>	
G.F. Haendel	<i>Sonata g</i>	
(opr. W. Śliwiński)		
S. Kusewicki	<i>Four pieces (Valse miniature, Andante, Chanson triste, Humoresque)</i>	
S. Kusewicki	<i>Koncert op. 3</i>	
opr. Z. Marczyński	<i>Młody kontrabasista</i>	*
opr. Z. Marczyński	<i>Taniec słoni i inne utwory</i>	
A. Mišek	<i>Legende op. 3</i>	
A. Mišek	<i>Erste Sonate A op. 5</i>	
A. Mišek	<i>Zweite Sonate e op. 6</i>	
opr. T. Pelczar	<i>Album kontrabasisty cz. I i II</i>	
W. Pichl	<i>Studienkonzert D</i>	
S.B. Poradowski	<i>Romans</i>	
I. Raff	<i>Tarantella</i>	
(opr. W. Chomienko)		
E. Stein	<i>Konzertstück A op. 9</i>	
B.J. Stolarczuk	<i>Utwory na kontrabas dla klas 1-2</i>	*
E. Storch	<i>Konzertstück</i>	
E. Storch – J. Hrabě	<i>Etüden</i>	
J.B. Vaňhal	<i>Konzert E</i>	
A. Vivaldi	<i>Sonata a No 3</i>	
(opr. F. Zimmermann)		

Utwory na flet i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
J.Andersen	<i>Temat z wariacjami</i>	
B.Finger	<i>Sonata F-dur</i>	
G.F.Haendel	<i>Sonata h-moll</i>	
G.F.Haendel	<i>Sonata a-moll</i>	
G.F.Haendel	<i>Sonata F-dur</i>	
G.F.Haendel	<i>Sonata g-moll</i>	
J.Haydn	<i>Allegretto</i>	
opr. Z. Kaleta	„Początki nauki”:	
ang. mel. popularna	„Piosenka”	*
Anonim	<i>Marsz niemiecki</i>	*
Anonim	„Schäfertanz”	*
J.Brahms	<i>Kołysanka</i>	*
I.Dunajewski	<i>Kołysanka</i>	*
G.F.Haendel	<i>Menuet</i>	*
J.Haydn	<i>Menuet</i>	*
N.Jommelli	<i>Sonata C-dur</i>	*
kanon francuski	„Panie Janie”	*
W.Każyński	„Wlazł kotek na płotek”	*
H.Kocher-Klein	„Hirtenweise”	*
H.Kocher-Klein	„Lied”	*
H.Kocher-Klein	„Lustig”	*
H.Kocher-Klein	„Nacheinand”	*
H.Kocher-Klein	„Tanz”	*
J.B.Loeillet	<i>Gawot (z sonaty F-dur)</i>	*
T.Mayzner	<i>Walczyk</i>	*
melodia ludowa	<i>Polka</i>	
W.A.Mozart	„Pieśń majowa”	*
W.A.Mozart	<i>Walc</i>	*
piosenka francuska	„Trzy kurki”	*
Czeska piosenka ludowa	„Anuszka”	*
piosenka ludowa	„Był sobie król”	*
piosenka ludowa	„Furman”	*
piosenka ludowa	„Jadą, jadą dzieci drogą”	*
piosenka ludowa	„Jedzie pociąg z daleka”	*
piosenka ludowa	„Kóło mego ogródeczka”	*
piosenka ludowa	„Krakowiaczek jeden”	
piosenka ludowa	„Krasnoludki”	*
piosenka ludowa	„Mało nas do pieczenia chleba”	*
piosenka ludowa	„Mam chusteczkę haftowaną”	*
piosenka ludowa	„Miała baba koguta”	*
piosenka ludowa	„Na Nowej Górze”	*
piosenka ludowa	„Nie chcę Cię”	*
piosenka ludowa	„Pije Kuba do Jakuba”	*
piosenka ludowa	„Piosenka majowa”	*

piosenka ludowa	„ <i>Ta Dorotka</i> ”	*
piosenka ludowa	„ <i>Uciekła mi przepióreczka</i> ”	*
piosenka ludowa	„ <i>Uśnijże mi, uśnij</i> ”	*
piosenka ludowa	„ <i>Wielka wyprawa</i> ”	*
piosenka ludowa	„ <i>Zielony mosteczek</i> ”	*
J.Ph.Rameau	„ <i>Le tambourin</i> ”	*
R.Schumann	<i>Kołysanka</i>	*
taniec z XVI wieku	<i>Allemande</i>	*
taniec z XVI wieku	<i>Basse danse</i>	*
taniec z XVI wieku	<i>Branle</i>	*
taniec z XVI wieku	<i>Gaillarde</i>	*
taniec z XVI wieku	<i>Taniec niemiecki</i>	*
G.F.Telemann	<i>Menuet</i>	*
V.Tsibin	„ <i>Melodia</i> ”	*
M.Koscar	„ <i>Saltus Hungaricus</i> ”	*
W.Popp	<i>Mały koncert D-dur</i>	*
H.Purcell	<i>Aria</i>	*
H.Purcell	<i>Rondo</i>	*
O.Rieding	<i>II cz.Koncertu G /na skrzypce/</i>	*
H.M. Stuart	<i>Famous flute favorites</i>	*
E. Towarnicki	Szkoła na flet:	*
A.Corelli	<i>Corrente</i>	*
A.Corelli	<i>Gawot</i>	*
A.Corelli	<i>Gigue</i>	*
A.Corelli	<i>Menuet</i>	*
A.Corelli	<i>Preludium</i>	*
A.Corelli	<i>Sarabanda</i>	*
B.Flies	<i>Kołysanka</i>	*
Fr.Gossec	<i>Gawot</i>	*
E.Grieg	<i>Walc</i>	*
G.Kątski	<i>Temat i 8 wariacji</i>	*
melodia ludowa	„ <i>Chmiel</i> ”	*
M.Moszkowski	<i>Taniec hiszpański nr 2</i>	*
F.Schubert	<i>Kołysanka</i>	*
R.Schumann	„ <i>Wesoły wieśniak</i> ”	*
D.Szostakowicz	<i>Walc</i>	*
J.K.Vanhal	<i>Sonata G-dur</i>	*
A.Vivaldi	<i>Koncert F-dur op.10 nr5</i>	*

Utwory na obój i fortepian

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
G.G. Borowiecka J. Garścia	<i>Chrestomatia na obój dla klas I i II</i> <i>Drobiaszki na obój</i> <i>z towarzyszeniem fortepianu op. 42</i>	*
G.F. Haendel	<i>Sonaty</i>	
J. Haydn	<i>Koncert C</i>	
J.N. Hummel	<i>Adagio i wariacje F</i>	
J.B. Loeillet	<i>Sonata C</i>	
B. Marcello	<i>Koncert d</i>	
L.Moyse	<i>Forty Little Pieces</i>	*
M. Reger	<i>Romans G</i>	
R. Schumann	<i>Romanse op. 94</i>	
H.M. Stuart	<i>Famous flute favorites</i>	*
G.Ph. Telemann	<i>Cztery sonaty obojowe: a, B, e, g</i>	
A. Vivaldi	<i>Album na obój i fortepian</i>	*
arranged by T. Wye A. Vivaldi	<i>Koncert C</i>	

Utwory na klarnet i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
G. Bacewicz	<i>Łatwe utwory</i>	
C. Bärmann	<i>24 Etiudy z fortepianem</i>	
A. Dimler	<i>Koncert B</i>	
Cz. Grudziński	<i>Wariacje</i>	
F.A. Hoffmeister	<i>Sonata g</i>	
F.A. Hoffmeister	<i>Sonata F</i>	
S. Kisielewski	<i>Sonata</i>	
L. Kozeluch	<i>Koncert Es</i>	
F. Kramář-Krommer	<i>Koncert Es op. 36</i>	
K. Krupiński	<i>Koncert B</i>	
P. Lodmiraalt	<i>Sonate</i>	
W.A. Mozart	<i>Sonatina</i>	
M. Niziurski	<i>Suita dziecięca</i>	
G. Rossini	<i>Variazioni per clarinetto</i>	
C. Saint-Saëns	<i>Sonate op.167</i>	
L. Spohr	<i>Andante mit Variationen</i>	
K. Stamitz	<i>Koncert B</i>	
K. Stamitz	<i>Koncert Es</i>	
A. Szałowski	<i>Sonatina</i>	
G. Vránek	<i>Tři melodie</i>	
C.M. Weber	<i>Concertino Es op.26</i>	
C.M. Weber	<i>Introduktion, Thema und Variationen</i>	
P. Weston	<i>Fourth Clarinet Album</i>	*
I. Wyczyński	<i>Łatwe utwory</i>	*

Utwory na saksofon altowy Es (lub tenorowy B) i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
J. Absil	<i>Ciq pièces faciles op. 138</i> e) <i>Badinerie</i> f) <i>Chant de marins</i> g) <i>Parade</i> h) <i>Spleen</i> i) <i>Joyeux départ</i>	
H. Ackermans	<i>Doux poème - valse</i>	
F. Antonini	<i>Divertissement Tzigane</i>	
J. Avignon	<i>Spiritual et Danse Exotique</i>	
R. Barthelot	<i>En Berçant L'Ourson</i>	*
J. Bouvard	<i>Bagatelle</i>	*
J. Bouvard	<i>Chant Élégiacque et Final</i>	
E. Bozza	<i>Aria</i>	
E. Bozza	<i>Concertino</i>	
E. Bozza	<i>Parade des petits soldats</i>	*
M. Cecconi	<i>Ariette</i>	
Ch. Colin	<i>Koncert</i>	
A. Corelli	<i>Adagio and Giga</i>	*
C. Cui	<i>En Partant</i>	*
W. Van Dorsselaer	<i>Musicolor op. 87</i>	*
P.M. Dubois	<i>La l'espaquole op. 77</i>	
P.M. Dubois	<i>Sonate – Fantasia</i> 1. <i>Avec souplesse et lyrisme</i> 2. <i>Incantatoire</i> 3. <i>Serenade</i>	
E. Grieg	<i>Pieśń Solvejgi z poematu „Peer Gynt“</i>	
G.F. Haendel (opr. H. Both)	<i>Sarabande</i>	
G.F. Haendel opr. W. Hartmann	<i>Sonata cz. I, II, III, IV</i> <i>Szkoła na saksofon tenorowy B i fortepian :</i> 4. <i>E. Böhlmann - Abschiedsmelodie</i> 5. <i>K.P. Bruchmann - Romanze</i> 6. <i>W. Hartmann – Cantabile</i> 7. <i>M. Pieper – Swing na ⁵/₄</i> 8. <i>S. Siara – Sonatina jazzowa</i> 9. <i>Historie</i>	
J. Ibert	<i>Melopee</i>	
J. Ibert	<i>Suite hellénique (saksofon tenorowy B)</i>	*
P. Iturralde		

F. Lemaire	<i>Mon Premier Récital – 10</i>	*
	<i>utworów na saksofon altowy Es z</i>	
	<i>akompaniamentem fortepianu</i>	
J. M. Londeix	<i>Tableaux Aquitains:</i>	*
	<i>10. Bachelette</i>	
	<i>11. La gardeuse de porcs</i>	
	<i>12. Le traverseur de landes</i>	
P. Maurice	<i>Tableaux de Provence – suite</i>	na
	<i>saksofon i fortepian</i>	
	<i>13. Farandoulo Di Chatouno</i>	
	<i>14. Chanson pour Ma Mie</i>	
	<i>15. La Bauniano L'amo Souspire</i>	
	<i>16. Lou Cabridan</i>	
P. Mèranger	<i>Tenerezza</i>	*
M. Mériot	<i>Romance</i>	*
R. Mignon	<i>Andante et Gavotte</i>	*
	<i>(na saksofon B)</i>	
R. Mignon	<i>Aurore</i>	*
R. Mignon	<i>Petites esquisses</i>	*
R. Mignon	<i>Pièces Brèves (na saksofon B)</i>	*
D. Milhaud	<i>Scaramouche</i>	
A.M. Mimet	<i>Le Départ du Roi</i>	*
Ch. Parker	<i>Antropology</i>	
M. Ravel	<i>Pièce en forme de habanera</i>	
J. H. Schein	<i>Allemande</i>	
(opr.H. Both)		
J. B. Singelee	<i>Concertino op. 78</i>	
G.Ph. Telemann	<i>Sonata: Siciliana, Spirituoso,</i>	
(opr. J. M. Londeix)	<i>Andante, Vivace</i>	
A. Thomys	<i>Miniatura</i>	
L. Vinci	<i>Sonata na saksofon altowy Es lub</i>	
	<i>tenorowy B : Adagio, Allegro, Largo,</i>	
	<i>Tranquillo, Allegro</i>	
R. Wiedoeft	<i>Dans L'Orient</i>	*
and D. Savino		

Utwory na trąbkę i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
C.Ph.E. Bach opr. H.J. Krumpfer	<i>Temat z wariacjami</i>	
Clifford P. Barnes	<i>The Young Maestro</i>	
R.M. Fitzgerald	<i>Suita angielska</i>	
G.F. Haendel	<i>Sonata F-dur</i>	
Gerd Philipp	<i>Zum Üben und Vorspielen Trompete und Klavier – zeszyt I, II, III</i>	
K. Schwaen, H.J. Krumpfer	<i>Gavotten, Menuette und andere alte Tanzweisen</i>	
Hugh M. Stvart	<i>Trumpet Fancies Boston Music C.O.</i>	
W. Szczołokow	<i>Koncert dziecięcy</i>	
J.Usow	<i>Łatwe utwory na trąbkę i fortepian</i>	*
E.S. Williams	<i>Osseo</i>	

Utwory na puzon i fortepian

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
Jay Arnold	<i>Easy trombone Soles</i>	
A.Goedicke	<i>12 klasycznych utworów</i>	
Rubank Inc	<i>Trombone solos</i>	
J. Sandstrum	<i>Pieśń Lotty na puzon i fortepian</i>	
A. Stoutamire, K. Hendersen	<i>Solos for Festiwal and Fun</i>	
	<i>Trombon – Uczniowski repertuar dla klas I i II</i>	*
wyd. Moskwa	<i>Chrestomatia na puzon</i>	*
wyd. Muzyka	<i>Młody puzonista</i>	
wyd. Supraphon	<i>Repertuar na instrumenty dęte album I i II</i>	*

Utwory na instrumenty perkusyjne i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
J. Aubain	<i>Trois études (Variations, Scherzo, Final) pour Instruments à Percussion et Piano</i>	
J.S. Bach	<i>Rondo</i>	
H. Brauer	<i>Joplin On Wood</i>	
H. Brauer	<i>Temptation Revamp</i>	
H. Brauer	<i>Waltz In Ragtime</i>	*
F.J. Gossec	<i>Gavotte</i>	*
A. Kurth	<i>Palisander</i>	
E. Lecuone	<i>Andalucia z suity „Andalucia”</i>	
Ch. Manen	<i>„Histoires de Chats”</i>	
L. Mozart	<i>Bourrée</i>	*
D. Palijew	<i>Scherzo</i>	
D. Palijew	<i>Wesoła polka</i>	*
H. Purcell	<i>Aria</i>	*
J. O'Reilly	<i>„Solo percussion player”</i>	
D. Sauvage et S. Soumagne	<i>10 Études Récréations pour xylophone (ou marimba) et Piano</i>	
W. Seliwanow	<i>Scherzino op.3 nr3</i>	*
H. Vachey	<i>Récit et Valse pour Percussion</i>	
J. Živkovic	<i>„My first Book for Xylophone”</i>	*

Utwory na głos i fortepian.

Kompozytor	Tytuł	Stopień trudności
N. Vaccai	<i>Metodo pratico</i>	*
G. Concone	<i>Wokalizy</i>	*
G.B Bononcini	<i>Aria „Per la gloria ” z opery „Griselda”</i>	*
A. Scarlatti	<i>Aria „O cessate di piagarmi”</i>	*
F. Tenaglia	<i>Arietta „Begli occhi merce”</i>	*
D. Sarri	<i>Aria „Sen corre l'Agnelletta”</i>	
G.F. Handel	<i>Wybrane arie sopranowe z opery „Rinaldo”</i>	
G. Arcadelt	<i>Ave Maria</i>	*
G.B. Pergolesi	<i>Stabat Mater – arie wybrane</i>	
G.B. Pergolesi	<i>Aria Serpiny z opery „La serva padrona”</i>	*
J. Haydn	<i>Aria „O Luna Lucente” z opery „Il mondo della luna”</i>	*
G.B. Pergolesi	<i>„Nina”</i>	
W.A. Mozart	<i>Cavatina Barbariny z opery „Wesele Figara”</i>	*
W.A. Mozart	<i>Aria Sarastra z opery „Czarodziejski flet”</i>	*
F. Schubert	<i>Pieśni wybrane</i>	*
F. Chopin	<i>Pieśni wybrane</i>	*
F. Schubert	<i>Pieśni wybrane</i>	*
R. Schumann	<i>Pieśni wybrane</i>	
S. Moniuszko	<i>Pieśni wybrane</i>	*
I. Komorowski	<i>Żal Turczynki</i>	
I.J. Paderewski	<i>Pieśni wybrane</i>	*
M. Karłowicz	<i>Pieśni wybrane</i>	

